ECONOMIA ACTUALĂ

Eckhart Tolle

Avem nevoie să înțelegem câteva lucruri, concepte, de bază despre

aceasta, şi vreau să vă reamintesc ceva ce deja aţi citit în Puterea Prezentului şi anume ca viaţa dumneavoastră constă; de fapt ceea ce numiţi Viaţa dumneavoastră este de obicei situaţia de viaţă.

Viaţa dumneavoastră constă, conţine situaţia de viaţă ca: serviciu, situaţia financiară, relaţiile personale, felul în care locuiţi, starea de sănătate, dacă sunteţi tânar sau înaintat în vârstă şi orice se întâmplă în Viaţa dumneavoastră, toate acestea formează, se pot numi situaţia dumneavoastră de viaţă. Şi pentru mulţi oameni este tot ce ştiu, nu cunosc nimic altceva, întreaga lor viaţă constă în, ceea ce numesc "viaţa mea", când se referă la "viaţa mea", vorbesc despre situaţia de viaţă. Şi, în Puterea Prezentului, explic diferenţa dintre situaţia ta de viaţă, care ar fi un nivel, nivelul unu, şi nivelul fundamental numit Viaţă.

Vom discuta astăzi despre aceste două nivele, la momentul când pentru mulţi oameni situaţia lor de viaţă devine provocatoare; se confruntă cu noi limitări apărute dintr-o dată în situaţia lor de viaţă. Singura diferenţă dintre situaţia actuală din lume şi ceea ce în mod normal se întâmplă este că mulţi oameni experimentează situaţii similare în acelaşi timp. Deci, în aceste vremuri, multi oameni experimentează unele forme de provocări sau limitări ce apar în viaţa lor pe masură ce multe din structurile exterioare ale lumii devin instabile iar unele dintre ele deja se prăbuşesc. Poate vă mai amintiţi din cartea Un Pământ Nou când am vorbit despre prăbuşirea Comunismului Sovietic pe care nimeni nu a putut-o prezice şi am vorbit despre iminenta prăbuşire a multor structuri egotice, bazate pe ego, ca o reflexie externă a stării interioare de conştiinţă care este egotică. Şi aceste structuri, care de asemeni includ şi structuri financiare, încep să se prabuşească şi ceva cu totul nou începe să răsară. Cât va dura acest colaps, această prăbuşire, nu pot spune. Dar oricine poate vedea clar şi chiar şi experţii vorbesc despre "sistemică", aud acest cuvânt la radio, "criza sistemică" sau ceva de genul acesta. Cu alte cuvinte criza nu are de-a face cu una sau alta la suprafaţa lucrurilor, ci este preocupată de însăşi structura acestor organizaţii, în acelaşi fel cum mintea umană, problemele minţii umane nu au de-a face cu conţinutul, oricare ar fi conţinutul minţii tale, ci cu însăşi structura minţii, minţii umane. Aceasta are nevoie să se schimbe!

Deci pentru mulţi oameni limitările, într-o formă sau alta, vin în situaţiile lor de viată şi asta de fapt nu este ceea ce media vrea să credem

şi anume ca aceste lucruri sunt îngrozitoare. Provocările cu care mulți oameni se confruntă în acest moment sunt de fapt ceea ce-i împinge într-o nouă stare de conştiință. Aceasta este posibilitatea, aceasta este promisiunea că: oriunde veți întâlni o situație de criză personală sau colectivă, este o deschidere către un nou fel de a fi. Posibilitatea, asta înseamnă că nu toata lumea va îmbrațişa această posibilitate.

Deci, înainte de toate nu trebuie să credem ce se spune în media că ar trebui să fim într-o stare de frică, că singurul răspuns, că singurul răspuns natural la ceea ce se întâmplă este starea de frică. Acesta este un răspuns inconştient. Trebuie să vedem, să înțelegem, că aceste schimbări sunt absolut necesare în această lume şi dizolvarea multor structuri egotice este absolut necesară pentru ca Planeta să supraviețuiască, pentru ca umanitatea sa supraviețuiască. Ceea ce se întâmplă nu este îngrozitor, cumplit de rău, ceea ce se întâmplă are nevoie să se întâmple. Totalitatea, inteligența din spatele fenomenelor o face. Deci este un lucru bun dacă provocările apar în viața ta, ceea ce ar putea însemna limitări, limitări financiare, poate trebuie să te muți altundeva, poate să cobori într-un anume fel. Nesiguranța poate să apară în viața ta.

“ - O, asta nu ar trebui sa se întâmple! Ar trebui să ştiu ce urmează să se întâmple în viața mea în următorii 20-30 de ani! ”

Ei bine, nu mai ştii. Şi este minunat. Dintr-o dată o deschidere apare în incertitudine, este posibil pentru tine să îmbrățişezi incertitudinea şi să nu pretinzi că ar trebui să ştii ce urmează să ți se întâmple în situația ta de viață. Să îmbrățişezi necunoscutul, să îmbrățişezi nesiguranța. Şi, să îmbrățişezi; da, da, sunt dificultăți într-o situație provocatoare, dar aceasta face parte din felul de a fi aici pe această Planetă în această formă.

Îmi face plăcere să vă reamintesc, este o carte cu titlul “The road last traveled” (Ultimul drum), şi niciodată nu am ajuns să citesc întreaga carte, practic am rămas împotmolit la primele două afirmații ale cărții. Primele afirmații ale cărții sunt aşa de bune, încât nu mai ai nevoie sa citeşti mai departe. Nu ştiu dacă este un lucru bun pentru un autor să scrie o carte atât de bună încât tot de ce ai nevoie sunt primele două afirmații, şi dacă nu le înțelegi atunci poți să continui să citeşti restul cărții, dar dacă le înțelegi, gata. Deci prima afimație este:

“Viața este dificilă.”

OK, iar a doua afirmație este, nu o ştiu literalmente, dar spune ceva

de genul:

“Şi dacă ştii că Viaţa este dificilă, şi accepţi că Viaţa este dificilă, nu mai este dificilă.”

Este dificilă doar dacă spui că nu ar trebui să fie. Dar dacă spui DA, nu mai este dificilă.

Incertitudinea face parte din felul de a fi aici în această formă, este incertitudine continuă iar certitudinea, rigiditatea gândurilor este o iluzie. Certitudinea, siguranţa, toate structurile solide pe care uneori le puteţi vedea, World Trade Center arăta foarte solid şi tfiu – a dispărut, şi toate structurile; Big Bangs arăta atât de solid, nimic nu este posibil să se întâmple, vor fi întotddeauna şi în câteva săptămâni se pot nărui. Comunismul Sovietic, nimic nu arăta atât de solid precum Comunismul Sovietic, despre care se spunea că este atât de rigid încât nimic nu se putea întâmpla cel putin 1000 de ani; rigiditatea lui şi a oamenilor care au impus asta. Când vedeai conducătorii Sovietici salutând la paradele militare, tancuri şi rachete uriaşe trecând; nimic nu părea mai solid, mai sigur, decât asta, şi într-un an sfuit – colaps, totul s-a năruit.

Un lucru bun la călătoria în India este faptul că realitatea externă este mai puţin solidă decât în Vest, astfel încât este mai puţin probabil să îţi faci iluzii că trăieşti într-o realitate solidă, controlată, sigură, în care nimic neprevăzut nu se întîmplă, în care să te lăfăi, care să te înmoaie. Astfel observi că structurile sunt relativ instabile pretutindeni. Şi chiar dacă mergi la un hotel de lux nu ştii niciodată ce se poate întâmpla.

Aşadar, învăţăm să ne lăsăm duşi de val, cum se spune, iar fluxul lucrurilor este fluid. Nu este fix, are loc o continuă schimbare, ceva nou ia naştere. Şi de ce ar trebui să pretinzi certitudine în viaţă? Acceptă incertitudinea şi observă câte posibilităţi îţi oferă acest fapt! Nu spune:

„ - Bine, şi ce se întămplă cu planul meu de pensie, cu fondurile mutuale? Am economisit toată viaţa şi acum starea a cincea, am pierdut 50%!”

Aşa, şi? Dar eşti încă Aici. Aceasta este situaţia ta de viată. Orice s-ar întâmpla, situaţia ta de viaţă. Poate îţi aminteşti, acum un an îţi analizai fondurile mutuale şi:

„ - Uau! E bine! Am atât de mulţi bani!”

E minunat, te simţi bine şi apoi verifici din nou:

„ - O! OK! Acum pot sta liniştit...”

Apoi te relaxezi şi urmează:

„ - Dumnezeule!”

Viața este dificilă.

Lucrurile se dizolvă şi vezi; dacă opui rezistență înăuntrul tău la ce se întâmplă, aşa cum te învață media, în acel moment cu siguranță te opui fluxului, te împotriveşti apariției noului. Mai întâi apariției în interiorul tău a unei noi stări a conştiinței, iar în cele din urmă, ascensiunii unor noi manifestări externe ale acestei stări a conştiinței. O nouă lume. Nu trebuie să ne preocupe acest fapt, ea evoluează de la sine. Este necesar să manifestăm interes față de deschiderea către această transformare, să fim dispuşi să nu cunoaştem.

Prin urmare, există această situație de viață şi, este interesant, ar putea avea loc schimbări importante în cadrul situației noastre de viață şi am putea spune:

„ În regulă!”

Orice transformare ar surveni, analizezi situația şi observi:

„ Da, pe neaşteptate, apare o limitare în cadrul vieții mele: mi-am pierdut locul de muncă, iar investițiile mele nu mai valorează la fel de mult.”

Bine, atunci cum poți depăşi aceste limitări? Întotdeauna, limitările pot fi înlăturate la doua nivele. Există limitările externe, limitări ce pot fi depăşite la nivel extern iar alte limitări pot fi înlăturate doar la nivel intern.

Astfel, trebuie să întrebi, indiferent de situația cu care te confrunți în viață:

„ Este ceva ce pot face pentru a depăşi acestă limitare?”

Aceasta poate presupune schimbarea domiciliului unde nivelul ipotecii nu mai este la fel de ridicat, poate implica mutarea într-o locație nouă, poate presupune găsirea unui nou loc de muncă sau o gândire mai liberă şi întreprinderea unor activități cu totul noi pe care nu le-ai luat în considerare niciodată, o gândire creativă.

Prin urmare, cu orice limitare te-ai confrunta în viață, în primul rând priveşte aspectele exterioare ale situației:

„ Este ceva ce aş putea face?”

Şi devii nemişcat. Apoi priveşti, începi să gândeşti din nou, priveşti situația:

„ - Ce altă posibilitate am?”

Devii nemişcat, din nou. Apoi priveşti situația din nou, te gândeşti

sau discuți cu cineva. Apoi revii la nemişcare, iar acest proces ar putea dura o vreme nu neapărat numai o zi.

A căuta ceea ce este de făcut, ceea ce poți face, şi a pătrunde înăuntrul tău unde nu mai cauți nimic dar te adaptezi la ceea ce este Aici şi Acum. Şi în momentul în care accepți ce este Aici şi Acum, evadezi din situația ta de viață, în Viață.

Viața înseamnă Acum, Viața nu are nimic în comun cu ceea ce se întâmplă în situația ta de viață. Nu are legătură cu trecutul şi cu viitorul sau cu relațiile tale cu ceilalți, cu situația ta financiară, cu condițiile de trai sau chiar cu starea sănătății tale. Toate acestea reprezintă situația ta de viață, nu Viața. Situația ta de viață există în timp, în trecut şi în viitor. Viața este Acum.

Ca atare, este esențial să înveți să evadezi din situația ta de viață periodic, astfel încât situația de viață să nu îți capteze, absoarbă, permanent întreaga atenție, deoarece, dacă o face, acest fapt te va epuiza şi te va devora. Pentru că există numeroase aspecte asupra cărora să meditezi, să te gândeşti:

„ - Problemele se succed în viața mea.”

De fapt în situația ta de viață, şi te gândeşti întreaga noapte şi nu numai noaptea:

„ - O, acum trebuie să mă gândesc să rezolv asta.”

Apoi la altă problemă.

Şi realizezi că:

„ - Există o succesiune permanentă a problemelor care mă îngrijorează, dar dacă nu îmi fac griji totul se va nărui, va fi mai rău decât este deja! Trebuie să îmi asum responsabilitatea şi să îmi fac griji!”

Eşti devorat de situația ta de viață: hrşti hrşti. Mintea ta, totul se rezumă la gândire, deoarece aceasta îți impulsionează, îți hrăneşte situația de viață. Permanenta activitate involuntară a minții tale reprezintă, de fapt, situația ta de viață. Dacă nu te gândeşti la situația ta de viață, aceasta nu există. „Care situație?”..... Intri..... şi ieşi periodic din ea.

Este esențial să reții acest aspect şi să pătrunzi în Viață. Apoi mintea ta se întrebă:

„ - Ce înseamnă Viață?”

Bine, să vedem unde se află această Viață. Depăşeşti barierele

temporale, îți îndepărtezi atenția de trecut şi de viitor. În regulă. Cum realizezi acest lucru? Ei bine, un mic ajutor ar putea fi:

- Ce spui despre Clipa de Acum? Este ceva în neregulă cu Prezentul? Mă confrunt cu o problemă ACUM?

- „Acum... Desigur că am o problemă acum. Uită-te doar la situația mea bancară, sigur că am o problemă acum. Trebuie să îmi schimb domiciliul până la sfârşitul lunii, am primit înştiințarea.”

Însă eu nu vorbesc despre sfârşitul lunii sau despre ce se va întâmpla cu fondurile mutuale, ci mă refer la:

- Te confrunți cu o problemă chiar ACUM?

- „Nu. Nu observ nici una. Încerc insistent să găsesc o problemă în acest moment.”

Ei bine, este o pată. Nu, nu este spun doar aşa:

- Este o pată aici, aceasta constituie o problemă?

Nu, este doar o pată. OK.

Am o durere de spate. Nu am este doar un exemplu:

- Am o durere. Reprezintă aceasta o problemă?

Doar dacă începi să te gândeşti la asta şi spui:

„ - Voi fi nevoit să trăiesc aşa toată viața? De ce mă doare spatele tot timpul? Mă întreb, ce nu este în ordine cu mine?”

Nu, aceasta nu constituie o problemă, este o durere de spate, doar atât. Să rămâi ancorat în Clipa de Acum! Nu îți ocupa timpul cu zvonuri despre prezent, nu critica, nu face comparații, nu spune că nu ar trebui să existe, ci pătrunde în Clipa de Acum!

Primul stadiu al Clipei de Acum este reprezentat de tot ceea ce te înconjoară. Acesta este doar nivelul 1. Nivelul 1 al Clipei de Acum este determinat de ceea ce percep simțurile tale. Uau! Şi aceasta constituie deja o revelație. Atunci când evadezi din starea de a fi complet posedat, devorat, consumat de viu de situația vieții tale şi evadezi către ceea ce devine doar percepția simțurilor, pătrunzi în Clipa de Acum. Pentru că poți percepe doar Prezentul. Şi nu percepi nici o problemă. Percepi doar ceea ce se întâmplă ACUM, percepția simțurilor tale: această încăpere, persoanele, impresionanta varietate a formei umane.

Este uimitor să observi! Fiecare formă umană se individualizează şi este unică în felul ei. Este minunat! Te poți afla într-un spațiu public, trăind Clipa de Acum, şi poți privi oamenii. Aceasta nu are nimic în

comun cu situația ta de viață. Te afli acolo ca o entitate urmărind, percepând acest moment, incredibila plinătate, suficiență a acestei clipe. În jurul tău sunt formele de viață: formele vieții umane, formele vieții animale, formele vieții vegetale, aerul. Impresionantele forme şi înfățișări care modifică permanent spectacolul fenomenelor! Uluitoarea varietate este fantastică! Şi tu nu conştientizezi faptul că toate acestea se petrec în jurul tău atunci când eşti prizonierul propriei situații de viață, care este, de fapt, mintea ta. Astfel, învățăm în mod constant să depăşim acel stadiu pe care eu îl denumesc situația de viață şi să pătrundem în Viață. Viața este Clipa de Acum.

Acesta este nivelul 1 al Prezentului: ceea ce se află în jurul tău. Fii vigilent, alert la asta! În caz contrar vei pierde rostul, nu vei sesiza întregul, deoarece eşti atât de preocupat de realitatea ta conceptuală, de ceea ce este de fapt situația ta de viață. Îți faci griji cu privire la realitatea conceptuală şi pierzi Realitatea. Realitatea conceptuală îți devorează permanent întreaga atenție şi te preocupă viața ta, de fapt situația ta de viață, dar pe care tu o denumeşti „Viața ta". În realitate, ea nu este Viața. Astfel, aceasta generează un destin teribil: ca un individ să fie consumat de propria situație de viață!

În consecință, aceste persoane ratează Viața.

Oamenii încearcă să descopere Viața, plinătatea Vieții, în cadrul situației lor de viață. Speră că, în fond, dacă sunt capabili să îşi organizeze situația vieții, pot descoperi Viața. Dar, în cazul în care condiția, situația propriei vieți este tot ceea ce deții, atunci niciodată nu vei descoperi Viața, deoarece situația ta de viață este un set de gânduri şi de concepte aflate în capul tău.

Astfel, pentru a beneficia de oportunități, trebuie să îți depăşeşti situația ta de viață, ceea ce nu înseamnă că nu te mai confrunți cu diverse lucruri. Încă mai trebuie să le faci față. Dar realizezi că există un stadiu sau o dimensiune pentru tine, care este cu mult mai puternică şi este esențială în raport cu orice se petrece în propria viață. Ca atare, să accesezi această dimensiune este fundamental. Aceasta constituie, de fapt, esența spiritualității şi nu să ai o idee bizară despre diverse aspecte sau convingeri, credințe. Aceasta nu are nimic în comun cu ideile sau cu conceptele.

Nu există concepte spirituale, conceptele nu sunt spirituale, nu există nici măcar gânduri spirituale, un gând nu este spiritual pentru ca

este formă. Spiritualitatea este o dimensiune interioară fără formă.

Prin urmare, nivelul 1: tot ceea ce este în jurul tău. Poți considera:

„ - Bine, dar aceasta este totuşi formă!”

Desigur, este tot formă, dar nu este formă mentală sau formă conceptuală. Ea este ceea ce este Aici în lumea formelor fizice.

Fiți deschişi către primul nivel al lui ACUM.

Al doilea nivel al Clipei de Acum, nu va ataşați de numerotări, l-am denumit doar al doilea.

Nivelul 2 al lui ACUM este sentimentul că trăieşti. Acum nivelul 2.

Deci atenția îți era captată de ceea ce se află în jur, lumea este multifațetată, are loc un spectacol impresionant al fenomenelor în jurul tău, şi, dacă eşti conştient de acest lucru, este extraordinar! Nu are nimic în comun cu tipul relațiilor tale actuale cu ceilalți, cu extrasul de cont bancar, cu faptul de a avea un loc de muncă sau nu, cu faptul că tocmai ai fost părăsit de soție sau că soțul a făcut acest lucru, sau cu orice altceva. Nu are legătură cu nimic de acest gen!

Păşeşti înafara acestor situații şi intri în Prezent.

Nivelul 2 al prezentului înseamnă să simți că eşti viu înăuntru. Ai observat deja că lumea care te înconjoară trăieşte. Aceasta reprezintă un pas semnificativ înainte. Ai constatat că întreaga lume trăieşte. Pentru a constata asta, trebuie să ieşi din situația ta de viață, propria realitate conceptuală. Uau! OK, asta a fost. Respiri. Este minunat! Spectacolul formelor! Apoi simți în interior că trăieşti, întregul tău corp este viu, simți viața în membrele superioare, în membrele inferioare, viața în totalitate, întreaga însufleție din interior, de fond.

Şi încă poți privi în jur şi poți observa impresionanta vitalitate care te înconjoară. Dacă îți percepi propriul trup la nivel intern, deja te deplasezi spre o dimensiune cu şi mai multă vitalitate decât vitalitatea formelor de viață, precum corpul tău.

Este un sentiment plăcut să fii o expresie vie, să simți însufleția chiar şi în situațiile cotidiene, când lucrurile evoluează, când asculți ştirile şi se anunță că tocmai s-a întâmplat ceva cumplit:

„ ... se vor manifesta creşteri negative în economie anul următor ...”

„ - O! Creşteri negative. Ce înseamnă asta?”

„ ... oficial, acum ne aflăm în recesiune! ...”

„ - Dumnezeule!”

„ ... vom cumpăra mai puține lucruri de Crăciun...”

„ - O, nu! Nu ne vom comporta ca nişte şobolani nebuni în perioada Crăciunului. O! E îngrozitor!”

Astfel, chiar şi atunci când asculți ştirile, exagerez puțin, dar există ceva adevăr aici, chiar şi în acel moment, poți simți Viața din interior. Atunci când se anunță:

„ Oficial, în acest moment, suntem în recesiune. Întreaga industrie americană a automobilelor s-ar putea afla în pragul colapsului şi ar putea să aibă influențe negative asupra tuturor.”

Şi simți însuflețirea interioară. Prin urmare, ai parte de ceva mult mai vital decât asta. Iar dacă lucrezi în industria auto a SUA si situația te afectează, direct sau indirect, când schimbarea va avea loc la nivel extern, te vei confrunta cu aceasta, o vei aborda în mod direct în momentul respectiv, în Acum, când ajunge să se întâmple ACUM, nu înainte şi nici după aceea. Şi vei accepta orice este, vei privi şi vei spune:

„ - OK, ce pot face?”

Apoi pătrunzi în Viață. Ieşi din nou, analizezi situația, revii. Găseşte echilibru între a te confrunta cu propria situație de viață şi a pătrunde în Viață.

Ca atare, nivelul 2 este să simți Viața din corp în momentul în care asculți ştirile, de exemplu, sau atunci când sună telefonul şi cineva spune:

„ - AAA! OO! O, dragă, trebuie să facem ceva!”

Ei bine, dacă cineva îți spune:

„ - O! Trebuie să facem ceva!”, ieşi din această situație de viață şi pătrunde în Clipa de Acum! Unde nu există probleme. Astfel, poți să mențiii contactul cu corpul tău interior.

Şi, la un nivel şi mai profund al situației tale de viață, sigur toate se află în conexiune, elementele formează un întreg, toate sunt UNU. În acest nivel profund care înglobează Totul se produce conştientizarea faptului că: dincolo de aceste aspecte, cine eşti tu nu sunt gândurile din capul tău sau evenimentele exterioare, ci poți efectiv simți la nivel intern că eşti entitatea în cadrul căreia se manifestă ansamblul fenomenelor. Acesta este stadiul cel mai profund al Vieții. Viața este Conştiința că exişti, Eu Sunt, Sinele.

Nu ataşăm nimic altceva la Eu Sunt. Sinele este cel mai profund stadiu al propriei Ființe, cel mai accentuat grad al identității care este

Conştiința. Este fără formă. Este lumina în care apar toate lucrurile şi simți doar, în acest moment simți. Nimic din ceea ce poate fi definit, nu eşti Tu. Nimic din ceea ce poate fi gândit nu este propria Ta Ființă. Nimic din ceea ce se întâmplă în jur nu are nici o legătură cu cine eşti Tu, cu esența Ta.

Reuşita sau eşecul, în fond, nu sunt relaționate cu Ființa ta. Succesul nu îți reflectă realitatea autentică. Eşecul, succesul, nu te reprezintă, totul se rezumă la spectacolul formelor. Totul este în relație cu dimensiunea temporală. Reprezintă situația vieții tale. Să ieşi din aceasta şi să pătrunzi în puterea şi în integritatea Clipei de Acum, când te cunoşti pe Tine însuți ca pe o Conştiință în Sine.

O altă noțiune pe care o poți utiliza drept indicator este realizarea nemişcării interioare. Conştiința este nemişcată. Vie, vibrantă, dar nemişcată. Dincolo de toate aspectele externe şi interne, la nivelul gândirii şi al câmpului emoțional, rămâi în această stare. Iar acest lucru se poate întâmpla în orice situație. Ca maestru spiritual, maeştri spirituali, el sau ea, se cunosc pe Ei înşişi drept Conştiința în orice situație externă. De fapt simți spațialitatea în interiorul tău. Nu contează ce se întâmplă. Chiar şi când gândeşti. Ajungi să gândeşti mai puțin, deoarece nu trebuie să te gândeşti la lucruri inutile în permanență.

Să percepi întotdeauna în fundal, în spatele acțiunii, evenimentelor, Sinele, Eu Sunt, Nemişcarea, cea care este inestimabilă, ceva foarte valoros, indestructibilă.

Iar uneori poate fi necesar să te confrunți cu o amenințare iminentă asupra propriei vieți pentru a simți asta. Însă, ori de câte ori o formă din viața ta începe să se dizolve sau să se năruie, apare o şansă majoră de a descoperi în interiorul tău ceva mai presus de formă.

Să presupunem că întreaga bursă de valori se prăbuşeşte şi primeşti formularul conform căruia te situezi la nivelul 0. Acel moment în care îți analizezi situația soldului şi observi faptul că fondurile mutuale au oscilat între 500.000 de dolari şi 5 dolari. Astfel aceasta, această formă pe care o considerai importantă a dispărut. Şi priveşti acest aspect fără să opui rezistență fiindcă, până la urmă, asta reprezintă, este doar un simbol pe o coală de hârtie. Numai în momentul în care începi să gândeşti situația devine o mare problemă.

Însă realitatea este ce este. Atunci când deschizi plicul, iei documentul şi îl citeşti, şi observi mici detalii imprimate pe calculator, cu anumite

simboluri şi la asta se rezumă totul în realitatea Clipei de Acum. Cu condiția să nu creezi tu o problemă, începând să te gândeşti:

„ - Ce mi se va întâmpla în viitor? Cum îmi voi petrece bătrânețea? Cum am lucrat fără rost, 30 de ani de muncă fără nici un rezultat.”

Ce înseamnă toate acestea? Că există o istorie în spatele simplității fiecărei cifre de pe hârtie. Iar în momentul în care eşti prins în această situație, eşti pierdut. Astfel, pentru a vedea în mod clar, devii maestru doar văzând simplitatea fiecarui moment, fără a răspândi o serie de zvonuri legate de „mine”, de „trecutul meu”, de „viitorul meu”:

„ - Totul a fost în zadar, am eşuat, a fost totul fără sens, nu voi mai putea face bani din nou!”

Toate acestea sunt poveşti ale minții, creații ale gândirii.

Aşadar, soluția problemelor tale financiare sau a oricărei alte probleme constă în pătrunderea, pe cât de des este posibil, în vitalitatea momentului prezent, care este Esența propriei identități. Tu esti Clipa de Acum unde Totul se întâmplă. Conştiința în cadrul căreia Totul se dezvăluie. Spațiul atemporal..... iar apoi privesti situația. Deci vii din, eşti înrădăcinat într-o dimensiune profundă, apoi te confrunți cu situația externă.

Dar trebuie să fii extrem de prudent în permanență deoarece elementele exterioare exercită o putere de atracție hipnotică, iar tu trăieşti într-o lume complet hipnotizată de aspectele externe şi într-o lume care îți spune în permanență cât de importantă este forma exterioară. De fiecare dată când o persoană îți spune:

„ - Acest lucru este atât de important încât ar trebui să te preocupe! Să te ingrijoreze! Să te gândeşti la asta! Să discutam!”

Lumea este dominată de această forță de atracție şi trebuie să realizezi faptul că toată lumea este hipnotizată şi crede că totul se rezumă la acest aspect: extrem de serios şi de important. Poate că este important, însă doar relativ important. Nu are o importanță absolută.

Importanța absolută este identificarea Esenței propriei persoane şi apoi presupune abordarea situațiilor din această perspectivă. Astfel, o energie diferită se revarsă chiar în ceea ce faci.

Prin urmare, cele două nu sunt separate. Chiar şi în cadrul aşa numitei situații de viață, schimbarea este influențată de puterea Vieții în sine, atunci când eşti conştient de Ea la nivel intern.

Astfel, un nivel diferit al Conştiinței se manifestă în ceea ce faci.

O energie diferită se revarsă în ceea ce faci atunci când realizezi că: orice ai face acest lucru este în cel mai bun caz doar relativ important. Orice se întâmplă este relativ. Un singur lucru este absolut şi anume descoperirea Vieții sau, după cum Iisus o numeşte, abundența Vieții, care nu are nici o legătură cu situația ta de viață. Iar un lucru straniu este faptul că această situație de viață tinde să se dezvăluie cu o mai mare uşurință atunci când eşti conectat la ceva mai profund decât condițiile, situațiile de viață. La nivelul extern al propriei situații de viață evenimentele se petrec cu un efort minim, mult mai uşor. Şi în asta constă frumusețea situației.

Dacă aceasta este practica, atunci ce mai aştepti?!

Şi nu există o oportunitate superioară Clipei de Acum, atunci când eşti provocat mereu. Nu te lasa înmuiat de câțiva ani care par favorabili când, de fapt, nu sunt. Asta deoarece, în cele din urmă, oricum lucrurile din jur se vor dizolva, iar dacă nu se dizolvă ele, te vei dizolva tu înaintea lor. Aşadar, este recomandabil să observi acest aspect Acum, decât să aştepți până când împlineşti 92 de ani şi s-ar putea să nu mai fii la fel de alert şi de intens pentru a afla cine eşti de fapt, pentru a descoperi realitatea de dincolo de fenomene.

Astfel, stăpânirea, cunoaşterea vieții este să trăieşti simultan în două dimensiuni. Apoi să vezi ce se întâmplă.

Exersezi atunci în fiecare clipă şi orice situație apărută în propria viață se transformă într-un antrenament pentru a fi mereu prezent în acea stare, pentru a simți profunzimile propriei Ființe, Puterea Prezentului, Puterea Conştiinței, pe măsură ce abordezi diverse lucruri.

Aşadar, asta înseamnă să beneficiezi de oportunități, asta îşi doreşte toată lumea, dar caută într-un loc unde nu se poate găsi. Caută putere în manifestarea externă a propriei situații de viață. Însă puterea trebuie să vină din interior. Ea nu este generată de gândurile tale sau de orice eveniment exterior.

O altă modalitate de a sublinia acest lucru este: observă orice limitare apărută în propria viață! Să spunem că eşti captiv într-un anumit loc, te confrunți cu o situație neplăcută, într-un spațiu de unde ai vrea să ieşi.

Priveşti situația:

„ Ce pot să fac?”

Sau poate că nu poți face nimic deocamdată. Acesta este un alt

aspect frumos, să vezi că în Acest Moment nu poți face nimic:

„ Nu pot face nimic în momentul de față, nu pot nici măcar să ridic receptorul, astăzi este Duminică, nu pot suna pe nimeni, nimeni nu lucrează, nu pot să fac nimic decât să accept ceea ce este, să stau.”

În următoarea zi, acțiunea răsare.

Să nu te pierzi pe parcursul acțiunii constituie un alt aspect esențial, deoarece este foarte uşor ca, în momentul în care începi să vorbeşti şi să acționezi, să te pierzi în totalitate în asta. Dacă te identifici cu accțiunea vei deveni stresat. La cea mai uşoara forma de stres trebuie să-ți dai seama de faptul că te pierzi în situația ta de viață din nou. Altfel stresul începe să se dezvolte, să crească.

Este posibil să faci față cu succes evenimentelor fără stres.

Fii însă mai puternic decât situația!

Cele mai multe persoane, pentru cei mai mulți situația are mereu o putere mai mare decât a lor, ei se simt insignifianți în raport cu aceasta. Este normal, dar este o iluzie, deoarece totul răsare din Conştiință. De fapt, eşti cu mult mai puternic! Puterea a cine eşti exercită o influență mult mai mare decât orice element exterior. Însă oamenii nu conştientizează acest fapt şi astfel, întotdeauna reacționează la un stimul, se află într-o permanentă defensivă.

Să realizezi că această situație are de fapt foarte puțină putere!

Iar dacă îți modifici starea conştiinței, realitatea externă reflectă schimbarea. Acest lucru nu înseamnă însă că totul se menține solid, sigur în exterior, ci continuă să facă obiectul unor fluctuații permanente. Tu însă nu creezi nici un ataşament față de lucrurile din jur. Dar este frumos să observi că realitatea externă reflectă, de fapt, starea ta interioară predominantă. Dacă dimensiunea ta interioară exercită o mare influență, iar acest lucru poate fi realizat doar atunci când nu eşti pierdut în situația ta de viață, această influență se reflectă în jur şi poate îmbrăca numeroase forme. Poate fi regăsită sub forma abundenței financiare sau sub orice altă formă pe care Viața o poate lua.

Aşadar, este incredibil să descoperi că eşti de fapt mai puternic decât lumea înconjurătoare. Dar nu în sens strict egocentric, în care să spui:

„ - Pot controla tot ce se întâmplă!”

Nu.

Aceasta este o ocazie minunată Acum de a experimenta prin

Conştiință. Prin situația ta de viață şi prin Viață, să afli:

Unde este Viață în acest moment?

Poți simți însufleţirea Acestui moment?

Universul se foloseşte de tine pentru a evolua, deoarece există un impuls spre dezvoltare, spre muncă pe această Planetă şi pretutindeni, deoarece dacă astfel de evenimente au loc aici, atunci ele se petrec în Univers, în TOT, deoarece precum sus, asemenea şi jos. Astfel, Conştiința care vrea să se manifeste în această lume se poate revărsa fără impedimente prin tine şi Se exprimă pe Sine. Cum? În numeroase moduri, în concordanță cu forma ta particulară: poate fi vorba despre clarificarea unor aspecte, despre ceva produs de tine care afectează numeroase persoane şi transferă conştiința către ceilalți, prin intermediul unor creații artistice sau în diverse alte moduri. Nenumărate posibilități.

Cum poți să devii deschiderea pentru impulsul evolutiv al Universului, ce vrea sa treacă?

Atunci, oriunde ai merge, oamenii vor fi afectați de această energie transformată. Este imposibil să nu afectezi întreaga lume. Atunci când traieşti într-o nouă stare a Conştiinței, indiferent de cei cu care intri în contact, toți sunt afectati de Aceasta. Chiar dacă ai fi un pustnic, tot ai afecta conştiința colectivă. Ai fi un păstrător, menținător de frecvență, noțiune utilizată de mine în cartea Un Pământ Nou. Un menținător de frecvență reprezintă un individ nu foarte preocupat de manifestarea sa în lumea exterioară, de schimbarea acesteia, sau de înființarea unor organizații de renume, de transformarea lumii într-un loc mai bun, sau de crearea unei opere de artă, de inventarea unui lucru nou, sau de scrierea unei cărți valoroase. Nu că ar fi ceva în neregulă cu asta, dar pentru unii oameni, aceste lucruri sunt scopul lor în viață. Nu scopul principal.

Există şi altă categorie de persoane care nu este atrasă de aceste perspective, care se mulțumeşte să rămână într-o sferă de influență relativ restrânsă, puțin, sau poate contemplativ, acesta este cuvântul adecvat pentru a descrie aceşti oameni, cei care simt că nu este necesar să se remarce şi să schimbe lumea, care îşi doresc doar să se simtă prezenți. Totul este în regulă, deoarece ei mențin frecvența acestei stări a Conştiinței. Aceasta pentru că starea Conştiinței în care te afli afectează Conştiința în ansamblu, este o parte componentă a Acesteia.

O mare parte a vieții mele am fost un păstrător de frecvență,

niciodată foarte interesat de ieşitul în lume şi de îndeplinirea unor obiective măreţe. Eram într-un fel de fericire trăind retras până în momentul în care ceva a apărut în viaţa mea şi am simţit că: ”am mai mult de făcut”. A apărut acest gând. Mă ocupam cu lucruri mărunte, ateliere cu câteva persoane, uneori 10, alteori 15, pentru câţiva ani, ţinând prelegeri în living room-ul oamenilor. A fost bine, eram fericit din multe puncte de vedere cu situaţia mea de individ parţial izolat ieşind ocazional pentru a face lucruri mărunte, fericit pentru că nu eram celebru. Nu m-am gândit niciodată că aş vrea să fiu faimos. Atunci însă a venit gândul că aş putea face mult mai multe în această lume, dar acest lucru nu părea că se va întâmpla. Şi, într-o zi, aflându-mă sub un stejar am simţit, ai putea numi această situaţie nemulţumire divină; am găsit o întrebare, mai târziu vom dezbate anumite probleme, o întrebare legată de nemulţumirea divină. Întrebarea este:

„ - Experimentezi vreodată ceea ce ar putea fi denumit nemulţumire divină?”

Aceasta reprezintă nemulţumirea care generează un aspect foarte favorabil. Ai putea considera că a existat un moment în care am experimentat o formă uşoară a nemulţumirii divine, care reprezintă doar percepţia faptului că am posibilitatea de a realiza mai multe, aş putea face mai mult, dar acest lucru nu se întâmplă. Aceasta constituie o formă uşoară a nemulţumirii divine. Nu nefericirea cuiva care spune:

„ - O! Am eşuat! Am peste 40 de ani şi ce am realizat?”

Aceasta nu reprezintă nemulţumirea divină. Este doar o formă normală a nefericirii cotidiene. Proveniența divină nu semnifică desfăşurarea unei activităţi intense a minţii în jurul meu şi a vieţii mele, este doar o măsură a acestei actuale situaţii de viaţă care impune limitări în jurul meu, dar pe care aş putea să le depăşesc, aş putea avea o viziune mai largă. Lumea are nevoie de ceea ce ştiu că pot genera, sunt convins că lumea are nevoie de asta. Dar atunci de ce lumea nu; poate vorbesc şi în numele câtorva dintre voi, de ce lumea nu deschide aceste canale pentru mine, de ce nu îmi oferă oportunităţi? Toate acestea sunt nemulţumirea divină.

Aşadar, mă aflam sub un stejar în Sommerset unde obişnuiam să merg uneori, sub un magnific stejar, şi m-am adresat Universului, în fond, Mie însumi:

„ - Te rog, foloseşte-mă!”

Vorbeam, de fapt, cu Mine, pentru că Eu sunt o parte a Acestuia. Ca şi Tine.

„ - Te rog, foloseşte-mă! Sunt Aici!”

Prin urmare, eram un menținător de frecvență, şi, după mai mulți ani în care am trăit în această stare, am simțit:

„ - OK, se impune o expansiune în lumea noastră; momentul nemulțumirii divine: Te rog, foloseşte-mă!”

Şi nu am primit nici un răspuns. Ulterior am spus un lucru despre care câțiva ani mai târziu am considerat că poate a fost cam exagerat. Am spus:

„ - Vreau accelerare.”

În regulă. Apoi am mers acasă şi nu s-a întâmplat nimic în următoarele câteva luni. Nu mi-am dat seama că deşi nu se întâmpla nimic în acele luni în căsuța mea din Sommerset, Acolo cineva, nu literalmente, numărătoarea inversă începuse deja. Ca în cazul unei rachete: 10, 9, 8, 7, 6. Într-o zi mi-am dat seama că trebuie să îmi schimb domiciliul! Să mă mut pe Coasta de Vest a Americii de Nord. Acesta a fost începutul. Ca o rachetă care decolează brusc. Şi am aterizat la biroul lui Oprah, câțiva ani mai târziu. Nu îmi doream chiar atât de mult. Este prea mult!

Este extrem de uşor să cedezi în această situație. Nu era prea mult. Era ceva necesar. Dacă aş fi rămas neclintit în legătură cu o idee precedentă despre cum ar trebui să se desfăşoare viața mea, atunci aş spune:

„ - O! Mă simt copleşit! Este prea mult!”

Ei bine, aceasta înseamnă să cedezi Acum în fața a ceea ce se întâmplă Acum, supunerea față de acest curs energetic colosal care trece prin tine. Tu ai solicitat acest lucru. Ai spus:

„ - Accelerare!”

Şi asta se întâmplă!

Şi mereu, chiar şi aşa viața mea; multe persoane consideră situația mea de viață minunată. Din multe puncte de vedere este adevărat dar nici o, nici o situație de viață nu este complet satisfăcătoare şi întotdeauna există lucruri care se manifestă şi se modifică. În fond, nu poți avea nici o certitudine, indiferent de situația ta de viață. Nu poți obține o satisfacție durabilă plecând de la situația de viață, chiar şi atunci când devii celebru. Te pot asigura de acest lucru acum. Propria

situație, situația de viață nu îți poate garanta o satisfacție de durată. Este necesar ca satisfacția să se regăsească în Viață, iar Viața este Acum. Şi dacă reuşeşti să găseşti asta, atunci situația ta de viață este bună, se împlineşte, şi se poate umple de oportunități dacă este cazul.

Aşadar, nu te aştepta ca viața, situația de viață să dețină puterea de a te face să te simți împlinit. În fond, ea nu te poate face nici nefericit. Trebuie să ajungi la un nivel mai profund, unde eşti mai puternic decât această situație.

S-a manifestat această nemulțumire divină pentru scurt timp. Dar cu siguranță acum nu mă simt mai fericit sau mai împlinit decât atunci când eram, după cum a scris o revistă:

„ - Eckhart Tolle a depăşit, în mod surprinzător, stadiul de obscuritate completă.”

Astfel că, atunci când mă aflam în acest stadiu, de fapt eu nu ştiam că mă aflu într-o obscuritate absolută, dar nici măcar nu eram mai puțin fericit decât acum. Starea mea este aceeaşi. Astfel că eu; nu se justifică. Te simți mai împlinit atunci când observi evoluția Conştiinței în interiorul formei, desigur, dar nu, nu se manifestă o fericire sporită prin asta. Împlinirea se afla deja aici. De fapt simțul, deoarece eram adânc înrădăcinat în Viață, ca şi acum. Viața este întotdeauna esențială pentru mine, în raport cu situația de viață.

Mereu am trăit, chiar şi Acum când vă vorbesc, sunt în permanență puțin înafara balanței. Chiar în momentul de față, chiar dacă se întâmplă lucruri mărețe. Dar nu recomand această stare nimănui, spun doar aşa. Înclin uşor balanța, deoarece întotdeauna sunt mai vital pătruns în Clipa de Acum, pătruns de vitalitatea acesteia, mai mult decât de orice alt eveniment cu care mă pot confrunta la nivel extern. Astfel că nu întotdeauna fac prea mult, iar uneori în jurul meu este o atmosferă relativ haotică deoarece nu acord atenție tuturor lucrurilor. Dacă m-ar preocupa tot ceea ce se întâmplă, aş pierde. Aş fi expus la stres: „ este prea mult.” Aşa că multe lucruri le las la oparte, iar apoi, peste câteva luni, acestea nu mai reprezintă o problemă deoarece situația s-a schimbat.

Şi nu mai fac nimic în momentul în care îmi dau seama că nu îmi mai face plăcere. Stop! Ce rost mai are ? Ce sens are să faci ceva de care nu te mai poți bucura? Dar nu trage concluzia pripită:

„ - Cu siguranță nu mă pot bucura de asta!”

Încearcă să vezi dacă poți crea o conexiune cu Puterea Prezentului, apoi concentrează-te pe sarcinile pe care le ai de dus la îndeplinire! Astfel, nu spune imediat:

„ - Cu siguranță nu aş putea să mă bucur niciodată de ceea ce fac! Nu îmi place ce fac!”

Este posibil, sau poate nu. Încearcă doar să depăşeşti starea în care te afli şi să te conectezi la Puterea Prezentului, apoi să îți îndeplineşti sarcinile sau să faci ceea ce ai de facut. Poate îți va face plăcere. Iar dacă tot nu îți place, atunci fă altceva! Nu fă nici un compromis! Nu trăi nefericit sau într-un stres permanent, sau frustrat. Acesta reprezintă o manieră teribilă de a trăi şi o mare parte a lumii îşi duce existența astfel.

Prin urmare, ce provocare, ce oportunitate uimitoare este aceasta! Şi orice s-ar întâmpla cu noi, este o situație de viață. Reprezintă provocările propriei situații de viață, care te îndreaptă spre un aspect mai profund. Fără aceste provocări, ai sta confortabil în fotoliu pentru încă 30 de ani sau până la pensionare, observând creşterea permanentă a nivelului investițiilor tale şi apoi să cazi lat. Şi atunci ai şti, te-ai afla în această stare deplină de certitudine că ai fost protejat prin asigurarea de viață, iar investițiile tale se majorează de la an la an. Atunci nimic nu ar putea să meargă prost şi nu există nici un lucru care; în regulă, totul este perfect. Te uiți la televizor zi de zi timp de 5 ore şi asta e tot. Nu are loc nici o evoluție, nici o înflorire a Conştiinței.

Pe de altă parte, altcineva, care a dus o viață complet dezorganizată şi ajunge la închisoare pentru 20 de ani şi brusc are o revelație chiar în acea situație şi conştientizează:

„ - Eu Sunt Viața.”

Iar situația de viață este doar relativă, fără importanță.

Să simt că ceea ce reprezint eu în esență se află mai presus de orice limitare la nivel extern.

Din acest motiv, adesea primesc scrisori de la persoane aflate în arest, care îmi scriu:

„ - M-am trezit, am realizat, în închisoare. Sunt liber! Nu mă mai simt nefericit! Şi mai am încă 20 de ani de ispăşit. Nu, nu mai sunt nefericit.”

Rar primesc scrisori de la persoane care îmi scriu:

„ - M-am trezit, deoarece investițiile mele se majorează anual.”

De fapt, nu am primit niciodată o astfel de scrisoare.

Uneori primesc scrisori de la oameni care s-au trezit deoarece suferă de o boală fizică şi, adesea, atunci are loc schimbarea.

Orice provocare este o oportunitate de a te trezi. Daca Viața nu te supune la provocări, atunci aşteaptă. Vor veni.

Nu credeți că este uimitor? Faptul că orice s-ar întâmpla, nu mai este o problemă care apare în viața ta, ci o provocare. Nu mai constituie un lucru teribil. Este minunat! Este o oportunitate de a fi mai conştient, mai prezent în cadrul evenimentelor.

Astfel, aceste aspecte ne reamintesc de primele două afirmații din acea carte:

„Viața este dificilă.”

Desigur, este plină de provocări. Dar în momentul în care conştientizezi acest lucru, şi spui:

„ - Asta este! Aceasta este Viața!”

Atunci ea nu mai este dificilă. Este doar ceea ce este! Continuă să fie dificilă doar dacă eşti convins, dacă ai ideea fixă în capul tău că nu ar trebui să fie. Acesta este un paradox:

„ Viața este dificilă, iar dacă ştii că este dificilă, atunci ea nu mai este dificilă.”

Faptul că eşti conştient de acest lucru implică acceptarea dificultății Ei. Dar să spui:

„ - Este dificilă doar atunci când opun rezistență.”

Aceasta înseamnă că atunci când opoziția dispare nu mai poate fi definită prin dificultate. Este provocare! Şi fiecare provocare aduce, generează creşterea Vieții.

Prietenul meu Steve, prezent aici, poate confirma acest lucru deoarece s-a confruntat cu o provocare recent, atunci când a stat închis într-o cameră de hotel din Bombay în timp ce terorişti nebuni se învârteau în jurul cladirii de câteva zile.

Steve s-a îndreptat către interiorul său, nu a fost dificil pentru el deoarece este adâncit în Prezent de câțiva ani, deci este capabil să păşească înafara situației, ce cu siguranță s-ar putea numi dificilă, şi să creeze profunda conexiune cu Puterea Prezentului, cu Conştiința însăşi.